

Таким чином, впровадження зазначених стратегій діджитал-маркетингу сприяє підвищенню ефективності діяльності соціальних підприємств, забезпечуючи їм можливість підтримувати свою місію навіть у найскладніших обставинах.

Діджитал-маркетинг є важливим інструментом підтримки інноваційного розвитку соціального підприємництва в умовах невизначеності. Використання сучасних цифрових технологій дозволяє забезпечити ефективну комунікацію, залучення ресурсів та розширення соціального впливу навіть у кризових умовах. Однак для досягнення успіху необхідно враховувати виклики, пов'язані з нестабільністю середовища, і впроваджувати гнучкі, адаптивні стратегії.

Література:

1. Витвицька О., Суворова С., Корюгін А. Вплив цифрового маркетингу на розвиток підприємництва в умовах війни. *Економіка та суспільство*. 2022. № 40. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-40-66>
2. Обіход С., Матвеев М., Бойко В. Digital-маркетинг в умовах цифровізації сучасних бізнес-процесів. *Економіка та суспільство*. 2023. № 50. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-76>
3. Собко О. Соціальна відповідальність бізнесу та розвиток підприємництва в Україні в умовах війни. *Європейський науковий журнал економічних та фінансових інновацій*. 2024. Т. 1, № 13. С. 308-317. DOI: <https://doi.org/10.32750/2024-0130>

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ГНУЧКИХ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СТРУКТУР ДЛЯ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Дейнека В.І. здобувач вищої освіти*,

Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

Лисих І.Ю., здобувач вищої освіти

Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

Актуальність вибору даної тематики зумовлена швидкими змінами в бізнес-середовищах, де підприємства стикаються з постійними викликами адаптації до нових технологій, ринкових умов та конкурентного середовища. Гнучкі організаційні структури стають ключовими для підвищення ефективності управління, прискорення рішень та покращення координації між підрозділами. Однак, разом з

* Науковий керівник – Гацько А.Ф., д.е.н., професор

численними перевагами, такі структури приносять і певні труднощі, як от потреба в значних ресурсах для навчання персоналу, адаптація до змін і ризик розмитої відповідальності. Тому переваги аналізу і викликів є виключно недостатніми для вибору оптимальної організаційної моделі в умовах швидких змін.

У наукових працях В. Шорохова, М. Мартиненко, Л. Полякової, Є. Антипенко, О. Гетьман, І. Сіменко, Н. Костенюк, Т. Халімон, І. Прудникової висвітлені основні аспекти управління розвитком організаційних структур. У їхніх дослідженнях представлені ключові параметри для оцінки якості управління такими структурами, серед яких виділяються: рівень централізації управлінських функцій, гнучкість, адаптивність, ефективність, контрольованість, оперативність, цілеспрямованість [1; 2]. Окрему увагу слід приділити дослідженням О.В. Потьомкіної, яка активно аналізує вплив організаційної структури на ефективність діяльності підприємств. Вона виділяє п'ять типів організаційних структур, здатних адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі та відповідати стратегічним цілям підприємства [3].

Забезпечення ефективного управління в сучасних умовах вимагає гнучкості організаційних структур. Традиційні ієрархічні моделі, з їх жорсткою вертикаллю та обмеженою здатністю до швидкої адаптації, можуть виявитися недостатньо ефективними для реагування на динамічні зміни у зовнішньому середовищі. Натомість матричні структури або гнучкі команди здатні швидко реагувати на складні виробничі завдання, що робить їх більш підходящими для сучасних умов бізнесу.

Зміни на ринку, технологічні інновації та нові конкурентні виклики вимагають адаптації підприємств до нових реалій. Організаційні структури повинні бути здатні швидко пристосуватися до нових можливостей та умов, забезпечуючи оперативне управління та реалізацію стратегічних цілей. У таких умовах гнучкість стає ключовою характеристикою не лише управлінських процесів, але й бізнес-процесів.

Крім того, сучасні підприємства потребують розвитку навичок оперативного реагування на зміни, здатності швидко приймати рішення в умовах невизначеності та високої конкуренції. Це також вимагає від лідерів підприємства здатності працювати в умовах дистанційного та колективного управління, коли рішення приймаються не тільки вищим керівництвом, але й на рівні окремих команд або підрозділів, які взаємодіють між собою для досягнення загальних цілей.

Процес проектування нової організаційної структури управління необхідно розглядати як важливу складову стратегії підприємства щодо забезпечення сталого розвитку та інвестиційної привабливості, що досягається шляхом впровадження нових способів об'єднання ресурсів для забезпечення вищого рівня їх використання [4].

Отже, гнучкі організаційні структури залишаються основним інструментом для управління підприємствами в умовах сучасних змін. Вони забезпечують адаптивність, підвищують ефективність і сприяють швидкому реагуванню на зовнішні виклики. Однак, незважаючи на значні переваги, такі структури також мають певні недоліки, які необхідно враховувати при їх впровадженні та управлінні табл.

Таблиця

Основні переваги та недоліки гнучких організаційних структур

Переваги	Недоліки
Швидка адаптація до змін: гнучкі структури можуть швидко реагувати на зміни в ринковому середовищі, технологіях та конкурентному середовищі.	Швидка адаптація до змін: гнучкі структури можуть швидко реагувати на зміни в ринковому середовищі, технологіях та конкурентному середовищі.
Покращена комунікація та співпраця: завдяки інтеграції функціональних та проєктних команд забезпечується рівень взаємодії між підрозділами.	Покращена комунікація та співпраця: завдяки інтеграції функціональних та проєктних команд забезпечується рівень взаємодії між підрозділами.
Інноваційність та творчість: гнучка структура дозволяє зберегти високий рівень інноваційності, даючи командам більшу автономію для розробки нових рішень.	Інноваційність та творчість: гнучка структура дозволяє зберегти високий рівень інноваційності, даючи командам більшу автономію для розробки нових рішень.
Підвищення адаптивності до стратегічних змін: можливість швидко змінювати стратегію або фокус діяльності підприємства у зв'язку зі змінами у зовнішньому середовищі.	Підвищення адаптивності до стратегічних змін: можливість швидко змінювати стратегію або фокус діяльності підприємства у зв'язку зі змінами у зовнішньому середовищі.

Отже, впровадження гнучких організаційних структур є необхідним кроком для підприємств, які прагнуть ефективно реагувати на швидкі зміни в ринковому середовищі. Матричні, проєктні та мережеві моделі можуть значно підвищити адаптивність, інноваційність та оперативність у прийнятих рішеннях, що сприяє збереженню конкурентних переваг. Однак ці структури також мають свої недоліки,

такі як ризик розмиттої відповідальності, нестабільність управлінських процесів та наявність постійної координації, що потребує високих управлінських навичок і значних ресурсів для підтримки.

Література:

1. Петренко С.А. Порівняльний аналіз моделей організаційних структур підприємства. *Бюлетень Міжнародного Нобелівського економічного форуму*. 2010. Вип. 1(3). С. 245-254.

2. Прудникова І.М. Ідентифікація аспектів оцінки і параметрів якості організаційної структури управління підприємством в контексті системно-синергетичного підходу. *Вісник соціально-економічних досліджень*. 2014. Вип. 1(52). С. 264-269.

3. Потьомкіна О.В., Дзямудич М.І., Шубала І.В. Стимулювання праці як чинник забезпечення ефективності використання персоналу. *Економічний форум*. 2019. № 1. С. 132-137.

4. Dudnyk E., Sahachko Y., Kraliia V. Planning of the organizational structure of the enterprise management in the conditions of implementation innovative technologies of production and technological changes. *Innovative tools for socio-economic systems' development*. Series of monographs Faculty of Architecture, Civil Engineering and Applied Arts. Katowice School of Technology Monograph 25, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Technicznej w Katowicach, 2019. P. 25-34. URL: <https://repo.btu.kharkov.ua/handle/123456789/8973>

ВИКОРИСТАННЯ СВІТОВОГО ДОСВІДУ ДЛЯ СТИМУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

Кишин О.В., кандидат економічних наук, доцент,
Львівський національний університет
ім. Івана Франка, м. Львів, Україна

Островерх О.М., викладач,
Львівський національний університет
ім. Івана Франка, м. Львів, Україна

Гушак О.М., кандидат економічних наук, доцент,
ЛФ ПВНЗ «Європейський університет», м. Львів, Україна

Інвестиційний клімат – це сукупність економічних, політичних, соціальних та правових умов, які починають приваблює країни, регіону або галузі для залучення інвестицій. Він показує сприятливість середовища для ведення бізнесу, забезпечення стабільного розвитку підприємств та рівень отримання прибутків для інвесторів.